

Medlem beklager sig over sker i Svejts. Det er indført i Kommunallovgivningen, hvor Skattevalg er forudsat.

Det varen stor og genial Opfindelse, som Venstre var saa stolt af, den Gang de gennemførte den, medens vi bekæmpede den Ordning som fuldkommen urimelig, hvad den utvivlsomt er. Hvis der her skal være Tale om Valg i Kommunerne paa et eller andet Grundlag, maa det være paa de Reformer, som koster Pengene, som nødvendiggør Skatterne, og ikke paa selve Skatteforhøjelserne; det vil være yderst faa Tilfælde, hvor man kan faa Vælgerne til at vedtage en Skatteforhøjelse. Men naar det ærede Medlem mener at have Basis for nogle afvejende Bemærkninger, overensstemmende med Østsjællands Folkeblad, overfor den svejtsiske Ordning, bør han erindre, at det er Venstre, der har Æren af, hvad der findes i saa Henseende i dansk Lovgivning.

Det samme ærede Medlem gjorde paa Grundlag af, hvad der havde staaet i radikale Blade, Bemærkninger til det radikale Venstre. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal bygge paa, hvad han læser i Middelfart Venstreblad og i Østsjællands Folkeblad, thi det kan være muligt i samme Blad til Tider at se to forskellige Opfattelser; det har hændt i Østsjællands Folkeblad. Men i øvrigt vil det ærede Medlem, hvis han læser hele den radikale Presse, finde Ting, der er ganske uforenelige. Det ærede Medlem vil i Middelfart Venstreblad og i „Politiken“ se den diametrale Modsætning. „Politiken“ var nemlig af den Opfattelse og gjorde gældende, at det radikale Venstre burde have sluttet sig til den Dagsorden, som jeg forleden Dag stillede mig til Raadighed for, men som det radikale Venstre ikke den Gang vilde være med til; altsaa der var ikke i „Politiken“ Frygt for Folkeafstemning, saaledes som der har været det i de radikale Provinsblade, som det ærede Medlem Hr. Søren Larsen citerede.

Jeg mener, at da vi forleden Dag foreslog en Folkeafgørelse med Hensyn til de Forringelser i den sociale Lovgivning, som nu er nær deres Fuldbgyrdelse, var det vel begrundet, for saa vidt som vi den Dag beskæftigede os med for Folketingets Vedkommende det sidste af de Forslag, der var forelagt, og intet af Forslagene var endnu paa det Tidspunkt gennemført i det andet høje Ting. Da var Tiden efter vor Mening til at beslutte en Afgørelse, som stemmer med Udviklingen i dansk politisk Liv. Det radikale Venstre modsatte sig denne Vælgerafgørelse, som havde Muligheder for sig, og skød den fra sig for at gribe efter noget,

de paa Forhaand vidste var umuligt at naa. Dette er Sandheden om denne Sag. Den Dag var der Mulighed for i hvert Fald at vise sin Villie ved en Afstemning, og da gik det radikale Venstre imod at sende Sagen til Vælgerafgørelse og bebudede et Lovforslag, som de vidste i bedste Fald først kunde blive færdigt adskillig Tid efter, at den sidste Nedskæringslov havde faaet Kongens Underkrift.

Jeg er derfor ikke i Stand til at tage saa alvorligt paa det foreliggende Forslag, som jeg synes den højtærede Statsminister gjorde. Hvis man vil have Sagen taget alvorligt, kan vi ogsaa gøre det, men saa maa Forudsætningen være den, at det høje Ministerium svarer os paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den vil udsætte Stadfæstelsen af Nedskæringslovforslagene, indtil denne Sag kan naa at blive færdigbehandlet i Rigsdagens to Ting. Jeg tillader mig altsaa at spørge — da den ærede Ordfører for det radikale Venstre ikke har spurgt Ministeren derom, hvad der havde været naturligt for ham —, om Ministeriet er villigt til at udsætte Stadfæstelsen af de her nævnte Forslag til sociale Love og Tjenestemandsløve, indtil Lovforslaget om Folkeafstemning kan være færdigbehandlet i Rigsdagens to Ting. Naar vi har faaet klart det Spørgsmaal, er Tiden til at tage det Forslag, som det ærede Medlem Hr. P. Munch i Dag har motiveret, alvorligt.

I Anledning af den højtærede Statsministers Bemærkninger vil jeg gerne tillade mig et Par Ord, thi jeg kan ikke være enig med den højtærede Statsminister om, at vi ikke skulde kunne gaa til Folkeafstemning nu og da, fordi der ikke just findes noget derom i Grundloven; jeg kan ikke anerkende, at det ikke skulde passe ind i det System, vi har. Det passer netop særdeles vel ind i Systemet, som det er udviklet under dette Ministerium; thi Forudsætningen for ikke at anvende Folkeafstemninger, men indskrænke sig til den Forfatning, vi har, maa dog være parlamentariske Forhold, men disse er ophævet af det nuværende Ministerium, som erklærer ikke at ville bøje sig for Folketingets Afgørelser, og som har vist i Gerning, at det ikke vil bøje sig for saadanne — specielt har den højtærede Sundhedsminister tilfulde vist det netop ved et af de sociale Lovforslag.

Naar man ikke vil bøje sig for Folketingets Flertal, har man derved sat sig udenfor den almindelige parlamentariske Tilstand, som jeg indrømmer ikke just behøver det Supplement, som Folkeafstemning er. En anden vigtig Forudsætning er,